

רק האותות שקלטנו מוקדם מאד בחיינו, שעמדנו על משמעותם בד בבד עם קניית האחיזה בעולם החיצון, נהיים מרכיבים קבועים ולא-משתנים של אישיותנו: כשם שלומדים את שפת-האם בלי לדעת את הדקדוק שלה, כך מתוודעים אל הסביבה שגדלים בה. שפת-האם והסביבה שנולדנו בה צומחות אתנו, צומחות אל תוכנו, וכך נוצרת אותה בקיאות והתמצאות המקנה לנו תחושת ביטחון.

ז'אן אמרי, "לכמה מולדת זקוק האדם?" בתוך: מעבר לאשמה ולכפרה, תל - אביב, 2000, עמ' 109-110

ארץ:

'אדם הוא תבנית נוף מולדתו'. סביבת החיים בה החניך גדל ומתפתח משפיעה על עיצוב אישיותו, דימויו וערכיו. המושג "ארץ" מתייחס לכלל היבטיה הפיזיים של סביבת קהילת החינוך: החל במרחב האישי של כל חניך, עבור בחללים קבוצתיים ושטחים ציבוריים וכלה בלוחות המודעות וניקיון השבילים.

בבסיס הרעיון נמצאת ההזדמנות של המחנך להשתמש במרחב הפיזי להרחבת העשייה החינוכית - ביטוי רוחה של הקהילה, סמליה וערכיה - תוך אחריות שלא יתמלא המרחב מסרים שאינם תואמים את עולם הערכים על פיו אנו רוצים לחיות ולחנך.

[illegible]

-